

Interpellation till Anna König Jerlmyr (M) om oegentlig upplåtelse av reklamyta i staden

En av kommunallagens grundpelare handlar om lika behandling av medborgare, företag och organisationer. Regleringen om lika behandling påverkar principerna för upplåtelse av offentlig platsmark. En vanlig anledning till upplåtelse av offentlig platsmark är för att visa reklam, vilket ger staden betydande direkta och indirekta intäkter genom avtal med de aktörer som ges tillstånd att använda stadens mark.

Dessa avtal har därtill på senare tid utformats så att staden nu har möjlighet att visa ”stadsinformation”, alltså viktig samhällsinformation, på reklamtavlorna. Ett exempel är JCDecauxs 350 reklamtaflor med ca 800 kvadratmeter reklamytor där Stockholms stad både erhåller markupplåtelseavgift samt gratis får förmedla viktig samhällsinformation från staden.

Under förra mandatperioden inledde den rödgrönrosa majoriteten förhandlingar med landstinget om att staden måste ta ut markupplåtelseavgift också för SL:s reklamytor, enligt kommunallagens likabehandlingsregler samt enligt de regler kommunfullmäktige har fastställt.

Dessa förhandlingar verkar nu helt ha upphört på både politisk nivå och mellan stadsledningarna. Därför har SL nu, utan att betala enligt ordningsstadgan, även i fortsättningen rätt att gratis placera ut ca 700 äldre väderskydd med sammanlagt 3 200 kvadratmeter reklamyta på stadens mark medan privata företag får betala för motsvarande ytor genom markupplåtelseavgifter.

Reklamvitrinerna utgör hela 80 procent av den totala mängden reklamyta på offentlig platsmark i staden och reklamintäkterna till SL motsvarar ca 410 miljoner kronor. Dessutom har SL begärt och fått tillstånd för 30 digitala skärmar utan att heller för dessa betala ett enda öre till staden. Noterbart är också att icke-kommersiell samhällsinformation inte visas på SL:s reklamskärmar på väderskydden.

Varför dessa förhandlingar har upphört, fastän stadens stadsledningskontor och stadsdirektör tidigare bedrev ett sådant förhandlingsarbete, är vi undrande över. Viss dialog lär ha förekommit via trafikkontoret.

SL argumenterar för sin ovilja att betala genom att hänvisa till den så kallade ”Hörjelöverenskommelsen” som var en principöverenskommelse som slöts år 1964 mellan de dåvarande enheterna Stockholms läns landstingskommun och Stockholms stad om "samordning, utbyggnad och drift av det kollektiva trafiksystemet i Storstockholm". Eftersom denna överenskommelse inte reglerar frågan om reklam är den därför en ren bortförklaring för regionen och SL i syfte att slippa betala upplåtelseavgift.

Mina frågor är följande:

Socialdemokraterna

- Anser finansborgarrådet att det ska råda en konkurrensneutral hantering av markupplåtelseavgifter för alla reklamaktörer på stadens mark eller inte?
- Hur tänker staden agera för att säkerställa lika behandling och konkurrensneutralitet i dessa upplåtelsefrågor i fortsättningen?
- Finns det något formellt beslut eller besked som kommunledningen givit till regionen eller SL om hur denna fråga ska hanteras?
- Om finansborgarrådet inte avser återuppta förhandlingarna – vad motiverar att Stockholms skattebetalare ska efterskänka betydande belopp till regionen och de privata företag som nyttjar sig av regionens reklamtavlor och därigenom därutöver agera på ett sätt som inte är förenligt med likabehandlingsprincipen i kommunallagen?

Stockholm den 26 september 2019

Jan Valeskog (S)
Oppositionsborgarråd